

20. "Zie ginds komt de stoomboot"

Herinnering

"Bij het patronaat bijeengekomen, stonden we te wachten op het teken om ons aan te sluiten achter de muziek. De fanfare speelde het eerste Sinterklaasliedje en marcheerde de grote weg op richting kanaal om Sinterklaas af te halen. Wat een

gebeurtenis. De Goedheiligman met zijn knechten had zijn drukke schema aangepast om extra met de boot naar Beringe te komen. In onze kleine wereld was het Sinterklaasfeest op zich al spannend, maar hem afhalen bij het kanaal was toch wel een speciale gebeurtenis.

Vele vaders en moeders liepen mee en zongen met ons het toepasselijke lied: "Zie ginds komt de stoomboot." Bij het Landbouwbelang aangekomen mochten we niet te dicht bij de waterkant komen. Vol spanning wachtend, niet lettend op de koude wind, die over het water naar ons toe waaide. Turend in de verte en ons afvragend, waar hij wel op de boot gestapt zou zijn. Was er een rookpluim te zien? Hoorden we de hoorn van de boot al? Enkele dapperen waren naar de kant van het water gelopen. Tot ze opeens "Jaaaa...", riepen en de schipper gaf op dat moment ook een luid signaal met de hoorn.

Langzaam kwam de boot dichterbij; Sint stond met enkele Pieten op het dek en zwaaide naar de menigte. De fanfare zette een lied in. Wat vonden we de Sint een indrukwekkende figuur, gehuld in zijn rode mantel, met witte baard, mijter op en zijn staf in de hand.

Met een scheef oog keken we naar de Pieten of die geen rare fratsen uithaalden. Oei, er viel er eentje bijna in het water. Alles verliep gelukkig goed en de schipper meerde de boot vakkundig af. Sint kreeg hulp om over de loopplank op de kant te komen.

Handenschuddend en zwaaiend liep Sint langs de rij en aaide zijn schimmel, die geduldig stond te wachten. Al voordat Sinterklaas goed en wel hoog op zijn paard gezeten was, stond de fanfare weer in het gelid en zette een lied in om terug naar het patronaat te gaan. Allen sloten aan achter de muziek, die luidkeels door het dorp klonk.

Wat ik wel nog weet, is, dat de warmte in de zaal weldadig aandeed en dat we mochten gaan zitten. Sint schreed naar de troon voor in de zaal, die voor hem klaargezet was. Kinderen, die een tekening hadden gemaakt, mochten deze aan de Goedheiligman geven. Sinterklaas begon zijn toespraak en hield een dik rood boek in de hoogte, waarna hij het op zijn schoot legde, erin begon te bladeren en er zogenaamd uit voorlas. Goh, het leek het wel of hij ons allemaal bij naam kende en van ieder kind alles wist. Tja, we geloofden rotsvast, wat aan ons verteld was. Een enkeling was minder blij, want af en toe keek Sint streng en liep een Piet in de richting van de stouterik, al zwaaiend met zijn roe in de lucht. Op het einde nam de Sint afscheid en het liedje van "Dag Sinterklaasje" was toen al een topper. Bij het naar huis gaan kregen de kinderen bij de deur een zak snoep. Blij zochten we onze ouders weer op en teruglopend naar huis fantaseerden we over het zetten van de schoen; gevuld met wortelen en stro voor het paard van Sinterklaas.

(Met advertenties uit Midden-Limburg vijftiger jaren)
